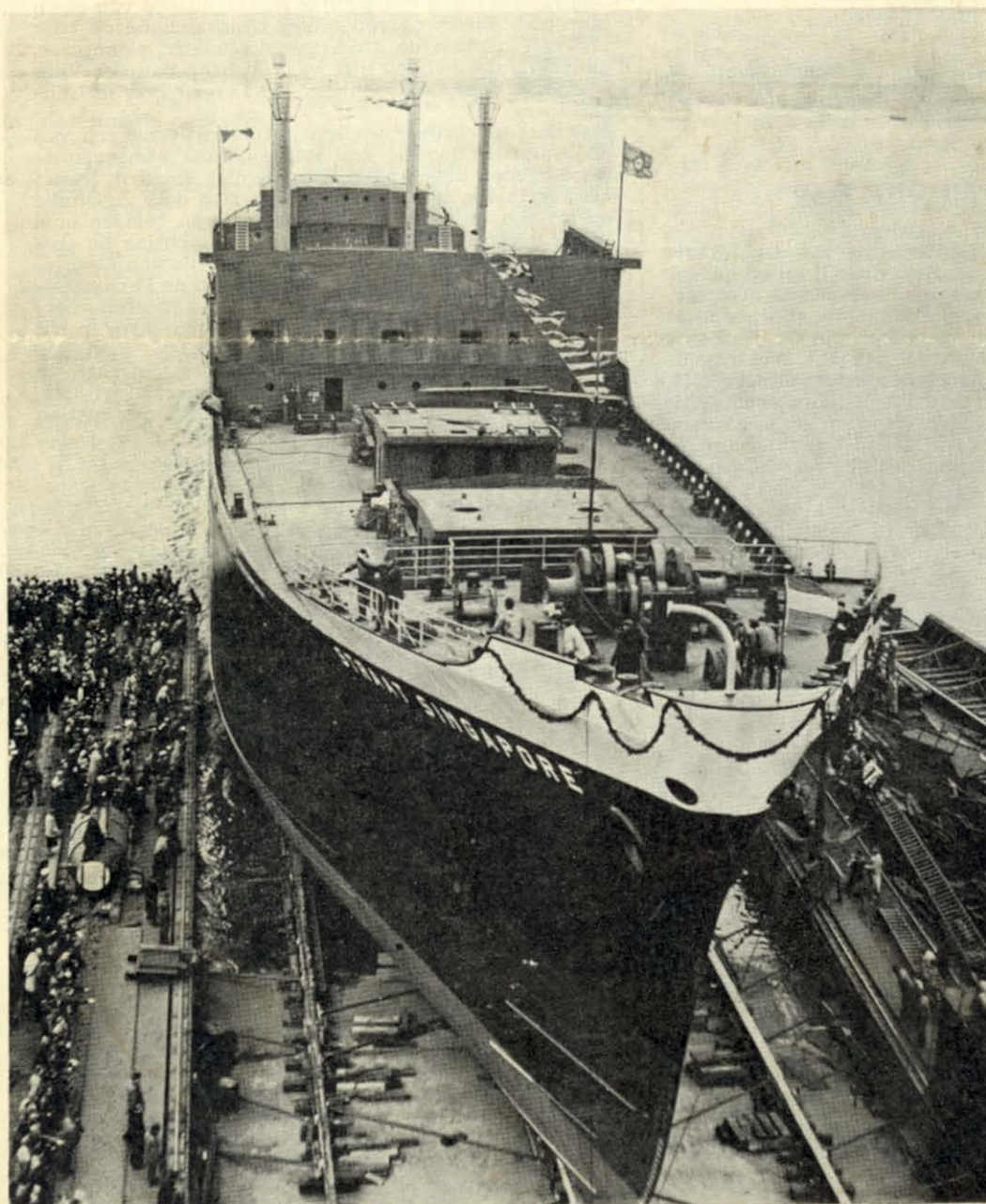

ORGAAN VAN N.V. SCHEEPSWERF EN MACHINEFABRIEK „DE MERWEDE”
v/h VAN VLIET EN CO. TE HARDINXVELD - GIESSENDAM

Op de eerste pagina van ons blad „Van de Helling” plaatsen we een geslaagde foto van de „Straat Singapore”, op het moment van de tewaterlating. Op pagina 3 geven we verslag van deze gebeurtenis.

Ten geleide

Het is mij een bijzonder genoegen aan het eerste nummer van „Van De Helling” een voorwoord mede te geven, omdat het als personeelsblad gewijd is aan de belangen van „De Merwede” en allen die daarbij betrokken zijn.

Als directeur en persoonlijk heb ik voor alles wat die belangen aangaat, bijzondere belangstelling.

Daarom zal ik gaarne het mijne ertoe bijdragen wat tot succes van dit blad kan leiden.

Ik ben ervan overtuigd, dat voorlichting en publiciteit op elk gebied in het belang is van alle werkers in ons bedrijf en dat daarvan een goede invloed zal uitgaan.

Dank aan allen die aan de uitgave medewerken en succes voor ons eigen blad „Van De Helling”.

Hoenderkamp.

DE INHOUD VAN ONS BLAD

Nauwelijks een week na de tewaterlating van de „Straat Singapore”, een van de grootste schepen die wij tot op heden hebben gebouwd, presenteren we dan het eerste nummer van ons Personeelsblad. Een doopplechtigheid komt hier niet bij te pas; het blad heeft reeds de naam „Van De Helling” gekregen, een opschrift dat voor zichzelf spreekt. Wel mogen wij ook in dit eerste „bouwnummer” de nieuwe uitgave een behouden vaart wensen, zoals we dat een schip doen. Wij hopen dat het goed koers zal houden en in de gezinnen van onze werknemers een graag gelezen maandblad zal worden.

„Van De Helling” gaat namelijk maandelijks verschijnen en zal gratis per post worden thuisbezorgd bij alle werknemers en een aantal oudgedienden. Er zal, zoals uit dit nummer reeds blijkt, aandacht worden gevraagd voor gevarieerd nieuws van het eigen bedrijf, de „burgerlijke stand” van de werf (personalia), veiligheidswenken, nieuws van de personeelsvereniging, techniek in de ruimste zin des woords enz. Wij hopen dat een aantal vaste rubrieken spoedig ingeburgerd zal raken.

Tenslotte nog dit: ieder die denkt aan ons blad te kunnen medewerken met nuttige of alleen maar aardige bijdragen, kan zijn kopij bij de redactiecommissie inleveren, waarna beoordeeld zal worden of het voor opname is geschikt. Ook wie niet gewend is de pen te voeren kan rustig zijn gedachten eens op papier zetten en het stuk ter publikatie aanbieden. Op deze wijze kan het blad, nadat het dan vandaag „van de helling” is gegaan, veelzijdig nieuws „van de helling” blijven brengen.

Redactiecommissie.

XX

van alle dingen
die de mens gemaakt heeft,
bezit alleen het schip een eigen
persoonlijkheid en karakter;
men zou haast geneigd zijn te zeggen:
een ziel.

Afscheid

H. J. van der Vlies

Na ruim vijftig jaar „De Merwede” te hebben gediend, is voor Hendrik van der Vlies de tijd van rusten aangebroken. Op zaterdag 23 februari j.l. heeft hij afscheid genomen van ons bedrijf. Hij werd met zijn vrouw door de directie ontvangen, bij welke gelegenheid deze oud-gediende zeer waardeerende en hartelijke woorden te horen kreeg. De directie overhandigde hem een couvert met inhoud.

De collega's van de scheidende, die als afschrijver in dienst was, lieten zich ook niet onbetuigd. De jongens van de leerschool kwamen aandragen met een scherts-cadeau; een nogal wonderlijke rookstandaard van eigen fabrikaat. Direct daarop echter overhandigde de heer L. Vonk namens de afschrijvers een echt exemplaar, glimmend dat het een lust was. De heer Van der Vlies — en zijn vrouw niet minder — was daar zeer mee ingenomen.

Met deze afschrijver verliest het bedrijf weer een van de oud-gedienden die veel tot de ontwikkeling van de werf hebben bijgedragen. De jeugdige Hendrik kwam als nagelheter in dienst en werkte zich door zelfstudie op tot zijn huidige functie. Enkele jaren geleden ontving hij voor zijn trouw en plichtsbetrachting de eremedaille in brons, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau. Hij behoorde tot hen die in 1946 de Personeelsvereniging oprichtten en was de eerste vijf jaren voorzitter. Zijn zware bas was een belangrijke stem in het mannenkoor, dat hem na aan het hart lag. Thans, op 69-jarige leeftijd, laat deze werknemer het afschrijven aan anderen over. Ook langs deze weg wensen wij hem en zijn vrouw nog vele jaren van welverdiende rust en gezondheid toe.

Afscheidslied

Meer dan vijftig jaren
Nadat hij was gekomen,
Heeft Hendrik van der Vlies
Afscheid van ons genomen.
Niet dat hij moe van 't werken was,
Want daarvoor is hij veel te kras.
Maar met zijn 69 jaren,
Moet hij zichzelf wel wat gaan sparen.
Nu gaat hij heen; een goede vriend,
Een ijverig en vlijtig man,
Die ons bedrijf trouw heeft gediend,
En 't vast niet gauw vergeten kan.

De mensen uit de loods
Heeft hij volop laten roken,
Toen kreeg hij zelf 't cadeau,
Te gebruiken bij het smoken.
Een van de collegas' bood het aan,
Namens allen die hadden meegedaan.
Wij hopen dat 't hem mag plezieren,
Als hij bezig is te rentenieren.

Wij wensen hem nu nog
Aan d' avond van zijn leven,
Gezondheid toe en kracht,
Moge hem dat zijn gegeven.
Ook voor zijn vrouw geldt deze wens
Geniet nog lang van het pensioen,
Dat hebben jullie best verdiend,
Je kunt nu „rustig aan” gaan doen! Gebo

SPANNING ONDER DE „STRAAT SINGAPORE”

Keurig op tijd en zonder een spoor van aarzeling is zaterdag j.l. de „Straat Singapore” van stapel gelopen. Het was een indrukwekkende plechtigheid, niet alleen door het grote aantal gasten en de enorme belangstelling die de bevolking van Hardinxveld-Giessendam voor deze gebeurtenis toonde. Niemand blijft onberoerd, wanneer een zeereus als ons bouwnummer 544 zich langzaam in beweging zet en onder het geloei van scheepsfluiten statig in het water glijdt.

KLINK LOS!

Op het propvolle podium — dat heel wat hebben kon omdat 't op het dak van de rijwielbergplaats was gebouwd — heerste de gebruikelijke spanning, toen mevrouw U. Wiebenga-Bernau het schip had gedoopt en met het zilveren bijltje hakte. Zou de klink zich gedragen zoals het behoort? Dat deed de klink, tot opluchting ook van allen die onder het schip bezig waren geweest om de laatste beletselen weg te nemen. Er komt nog heel wat kijken, voor 't zover is dat alléén die klink het gevaarte nog in bedwang houdt. Een kwartier vóór het vastgestelde tijdstip van te waterlating worden de klinkborgen weggebrand. De mannen bij de rammen — aan weerszijden van het schip een aantal ploegen — wachten vol spanning op het signaal van de Waterstaatsboot; een fluitsein, dat een oorverdovend lawaai ontketent. Nauwelijks is het immers verklonken of de achterstopplings krijgen er van langs met de rammen. De mannen, met dit karwei belast, getroosten zich minstens zoveel inspanning als de watergeuzen die de poort van Den Briel forceerden. Een beetje eigenbelang is daarbij wel in het spel, want naarmate er meer stopplings wegvallen wordt de druk op de overblijvenden groter en zij die de laatsten er uit moet slaan krijgen de overwinning niet cadeau. Vandaar misschien dat er zaterdag enkele ploegen wat heetgebakerd waren, zodat ir. Trouw — die bij deze werkzaamheden de leiding heeft — tussenbeide moest komen. Vijf minuten later kregen de voorstopplings hun portie. De houten stutten vielen onder de werkelijk formidabele aanval links en rechts uiteen. Op dit moment begon het schip al te leven. Wie goed keek, kon zien, hoe het op de goot en de slagbeddings zakte; bewegingen, die de spanning onder ingewijden deden toenemen, want nu kwam het er op aan.

BELSIGNALEN.

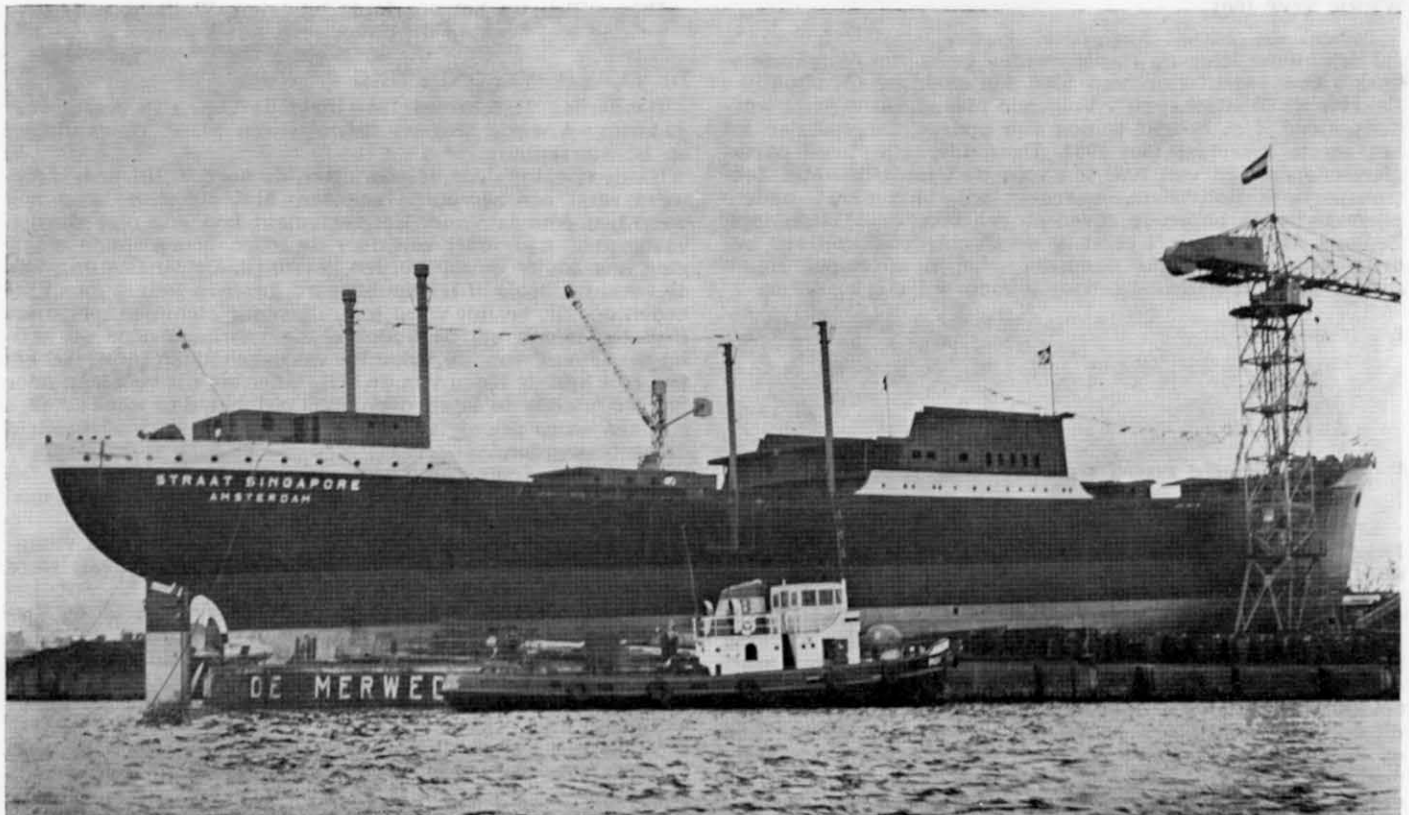
Het liep zaterdag allemaal gesmeerd. Toen deze werkzaamheden achter de rug waren, drukte ir. Trouw één keer op het knopje, dat een bel op de tribune liet rinkelen: rammen los. Het signaal „begrepen” kwam terug, spoedig gevolgd door het bericht „dopen klaar” (twee keer bellen). Nu was er nog slechts één handeling te verrichten: het schoortje bij de klink wegnemen. Drie mannen, waaronder ons aller heer Dubbeldam, op wiens schouders bij tewaterlatingen ook een grote verantwoordelijkheid rust, waren nog even in gebogen houding bezig in de schemerige ruimte onder het schip. „Weg jongens!” Driemaal een druk op de bel om de tribune te berichten dat het schoortje verdwenen was, enkele seconden van wachten op de eerste trillingen van het schip... en daar kwam de „Singapore langzaam, langzaam in beweging. Het mooi gepavooiseerde vaartuig gleed als het ware onder de handen van de rammers vandaan, kreeg opeens een zelfstandig bestaan, terwijl het snel voortgleed, een spoor van wanorde en rook achterlatend.

TECHNISCHE GEGEVENS.

En nu werken wij dan weer aan op de overdracht, waarschijnlijk medio september 1957. Intussen geven de hieronder reeds enkele bijzonderheden over het schip, een van de grootste vaartuigen tot op heden door „De Merwede” gebouwd. Het is van 't open shelterdekteype en meet ongeveer 7800 ton deadweight. De lengte is 125,88 meter, de breedte 18,82 meter, holte 10,89 meter en diepgang 7,33 meter. De snelheid zal ongeveer 16,7 knoop bedragen. Als voortstuwingsinstallatie wordt een B en W motor van 6800 pk ingebouwd. De „Straat Singapore” heeft een bescheiden passagiersaccommodatie, vijf laadruimen en vier tanks voor eetbare oliën.

WAARDERENDE WOORDEN.

In het kantoor zijn over en weer nog veel woorden van waardering gesproken. Directeur C. Hoenderkamp overhandigde mevrouw Wiebenga een boekwerk als herinnering aan de doopplechtigheid. Mevrouw Wiebenga zal voor het schip een fraaie klok laten maken, met een omhulsel van een speciale koperlegering, ontworpen door een kunstmid. De heer Wiebenga toonde de tekeningen van dit bijzondere uur-

De „Straat Singapore” op de helling, even voor het tijdstip van de tewaterlating.

In het kantoor overhandigde de heer Hoenderkamp een fraai bouquet aan mevrouw U. Wiebenga-Bernau, die de doopplechtigheid verrichtte.

werk. Namens de directie van de Koninklijke Java-China Paketvaart Lijnen heeft drs. L. Speelman verzekerd, dat men tevreden is over de relatie met „De Merwede”.

Het gezelschap heeft zich later in Rotterdam verenigd aan een lunch. De heer Hoenderkamp heeft daar een welkomstwoord gesproken. Spr. verheugde zich er over een zo groot aantal prominente figuren uit de Amsterdamse rederswereld bijeen te zien als gasten van „De Merwede” en hoopte op 't voortduren van de prettige relaties tussen het Scheepvaarthuis (de kantoren van de betr. rederij) en de Hardinxveldse werf. Later werd o.m. nog geluisterd naar mr. Delprat, oud-directeur van de Maatschappij „Nederland”, voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam en voorzitter van de gedelegeerde leden van de Raad van Bestuur van de K.J.C.P.L. Deze autoriteit op het gebied van scheepvaart en scheepsbouw richtte zeer waardevolle woorden tot de directie van „De Merwede” en alle werknemers die aan de bouw hun beste krachten hebben gegeven.

WERK TOT 1961.

Terwijl de „Straat Singapore” verder wordt afgebouwd, zal een nieuw schip op stapel worden gezet, de „Van Heemskerk”, een vrachtschip van 5200 ton voor de „Koninklijke Paketvaart Maatschappij”. Volgende maand zal de kiel worden gelegd. Het bedrijf is nog van opdrachten voorzien tot het eerste kwartaal van 1961. Daaronder zijn twee passagiersschepen, één van 7000 ton voor de Oranjelijn (Mij. Zee-transport) te Rotterdam, waarover wij binnenkort nadere bijzonderheden hopen te geven en een voor de Maatschappij Zeeland. Het is voor 't eerst in de geschiedenis van ons bedrijf, dat wij dergelijke passagiersschepen op stapel zullen zetten. Maar zoals gezegd, daar komen wij nog op terug.

XX

Goede raad aan bromfietzers

Er wordt dagelijks meer onderdak gevraagd voor bromfietsen in onze rijwielbergplaats. Tal van werknemers die deze „brommers” berijden, zijn nog niet in het bezit van een diploma, dat door de afdelingen van „Veilig Verkeer” wordt uitgereikt aan hen die met goed gevolg een bromfietscursus hebben doorlopen en voor het examen zijn geslaagd. Anderen hebben dit papiertje reeds in hun bezit. Zo'n diploma heeft op zichzelf niet veel waarde, maar is toch van groot gewicht, omdat de bezitter wat meer van zijn voertuig afweet en — dit is nog belangrijker — beter met de verkeersvoorschriften op de hoogte is. Dat is, met het drukke verkeer op de Merwededijk, geen luxe. Wij zouden daarom al onze bromfietzers de goede raad willen geven: volg zo'n cursus en brom veiliger naar „De Merwede” en van de werf terug naar moeder de vrouw.

Wij stellen U voor:

DE ONDERNEMINGSRAAD

In ons personeelsorgaan zullen voortaan ook regelmatig publicaties van de Ondernemingsraad verschijnen. Nu zijn er sinds de instelling van deze raad nogal wat vragen gesteld en daarom is het misschien wel nuttig om in het kort uiteen te zetten wat nu eigenlijk de taak, het doel en de werkwijze van de O.R. is.

Zoals de meesten wel bekend zal zijn, bestaat de wet op de O.R. al sinds 4 mei 1950. Op die datum is hij in het Staatsblad verschenen. Een vraag die al herhaalde malen gesteld is, is deze: „Maakt de Wet op de Ondernemingsraden nu deel uit van de Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie, waarvan men tegenwoordig zoveel leest. Nu, er is wel een zeker verband aan te wijzen, maar toch staat dit geheel los van elkaar. We moeten de O.R. zien als een orgaan van overleg, waarvan alléén het hoofd van de onderneming, samen met de gekozen personeelsleden, deel uitmaakt. Het is dus zuiver een zaak van de onderneming, waar anderen geheel buiten staan.

De taak van de O.R. laat zich niet zo gemakkelijk omschrijven. Art. 6, lid 1 van de betr. wet zegt o.m.: De O.R. heeft tot taak, zulks onder erkenning van de zelfstandige functie van de ondernemer, naar vermogen bij te dragen tot een zo goed mogelijk functioneren van de onderneming. Hierna volgt dan een hele opsomming van de bevoegdheden van de raad. Het zou echter te ver voeren om in dit artikel alles weer te geven. Een bevoegdheid willen we noemen, n.l. deze: Het behandelen van uit het personeel ter kennis van de O.R. gebrachte wensen, bezwaren en opmerkingen, voorzover deze van belang zijn voor de positie van de werknemers in de onderneming. Nu is het echter niet zo dat de leden van de O.R. alles wat tegen hen gezegd wordt ter vergadering gaan behandelen. Er is ook nog een reglement en in art. 3 lid 2 van dat reglement staat: „De O.R. neemt slechts die zaken in behandeling, die door de werknemers niet met de daarvoor in aanmerking komende instanties kunnen worden afgehandeld. Dit betekent dus dat altijd eerst met de baas of met de personeelschef gesproken dient te worden voordat men de O.R. inschakelt, indien het tenminste persoonlijke kwesties betreft.

Hier willen we het voorlopig bij laten. Wellicht zullen we later nog wel eens op dit onderwerp terug komen.

DE EERSTE VERGADERING

Donderdag 21 februari 1957 hield de O.R. zijn eerste vergadering. Afwezig wegens ziekte waren M. v. Houwelingen en H. Sterrenburg.

Na de opening door de voorzitter, de heer C. Hoenderkamp, werd eerst een secretaris gekozen. Met algemene stemmen werd benoemd L. Vonk. Het reglement kon nog niet worden vastgesteld, daar over een door de leden voorgestelde wijziging nog advies moest worden gevraagd. De vaststelling van de vacatie, zoals al is gepubliceerd, leverde weinig moeilijkheden op. Dit besluit werd met algemene stemmen genomen. Besloten is ook om de kollekte, die voorheen door de kern bij de aanvang van de vakantie werd gehouden, af te schaffen. Het lijkt de leden van de O.R. beter om dit voortaan door het steunfonds te laten doen. Wel zal het dan noodzakelijk zijn een extra premie te heffen, die dan jaarlijks vastgesteld dient te worden.

In de z.g. kleine commissie werden benoemd L. Boer en G. Swets. Volgens het reglement maakt ook de secretaris deel uit van deze commissie.

Verder is nog gesproken over de wenselijkheid een veiligheidscommissie in te stellen. Naar aanleiding hiervan werd medegedeeld dat „De Merwede” lid geworden is van het Veiligheidsinstituut. Voorts zullen er regelmatig in de bedrijfskrant veiligheidswenken opgenomen worden. Wat het elektrisch gereedschap betreft werd medegedeeld dat de Merwede een van de eerste bedrijven zal zijn, die zijn netspanning terug gaat brengen tot 45 V. Een belangrijke bijdrage tot de veiligheid dus.

Nadat nog verschillende zaken van organisatorische aard waren afgehandeld, kon de voorzitter deze eerste vergadering sluiten.

L. VONK,
secretaris Ondernemingsraad

OVER HOUT EN NOG WAT

*Daar staat hij, 't edel hoofd omhoog,
gestriemd tot in de wolken,
de populier;
hij zwinkt alhier,
hij zwankt aldaar,
en knikt goëndag beneên hem, naar
het nederig vertoog
van huizen, steên en volken.*

Guido Gazelle.

Er zijn weinig dingen in de natuur, die ons zo blijven bekoren als de bomen. Want juist de bomen geven tekening en sfeer aan de natuur. Wat zou ons polderlandschap zijn zonder z'n eigen wilgen langs de sloten, en hoe landelijk kan een grote verkeersweg zijn die begrensd wordt door een rij populieren. Welk een heerlijke geuren komen ons tegemoet als we in een bos lopen en we zien daar de fraaie zilversparren staan naast de grove dennen of we staan plotseling voor een paar eeuwen oude beuken met hun roodbruine bladeren.

De natuur zonder bomen zou dor zijn, dit kunnen we al heel duidelijk zien in de voormalige rampgebieden, waar het zoute water zo grondig z'n vernielingen heeft aangericht.

En toch, al is de uiterlijke schoonheid van de boom nog zo groot, de innerlijke schoonheid kan haar ver overtreffen, al is deze soms geheel in tegenstelling met het uiterlijk. Neem b.v. de den: de prachtige zilverden, de fijne spar en de grove den en bezien we het hout van deze drie soorten dennen, dan zien we, dat die prachtige zilverden het lelijke dennenhout levert, de fijne spar het vurenhout en de grove den geeft ons het fijne zachte grenenhout.

Het is net als bij ons, mensen: de schijn bedriegt dikwijls. Zo is de door Guido Gazelle bezongen populier, die zo snel groeit en een lust is voor het oog, een veelvraat, waaronder zelfs geen gras wil groeien. Deze populier, waarvan de wortels pl.m. 30 cm onder de oppervlakte liggen, haalt z'n voedsel soms tot 250 meter ver weg, alle gewassen in z'n naaste omgeving ten spijt. Ja, die bomen zijn wonderlijke dingen en vertonen in vele opzichten een gelijkenis met ons mensen. Want er zijn mooie bomen en lelijke bomen, statige en die gebukt gaan onder voortdurende druk van wind, er zijn er die overgroeit zijn door meer vooruitstrevende bomen, daar in het bos een voortdurend gevecht geleverd wordt om het bestaan, onder het motto: zoek de zon op, probeert elke boom tot zo groot mogelijke hoogte te komen, al moet het de dood van enkele soortgenoten kosten, dat geeft niet, het is een strijd to be or not to be.

Wanneer een boom z'n geschiedenis aan ons kon openbaren, zouden wij wellicht versteld staan van hetgeen we hoorden. Vooral als de eeuwenoude Redwoods, de sequoia temperirens, of de enorme Mammothbomen, de sequoia gigantea, ons eens konden vertellen! Want er staan van deze bomen nog enkele exemplaren in Amerika, waarvan men de leeftijd schat op 4500 jaar, dus toen Toet Anch Amon nog in z'n cederhouten boxje speelde, stonden deze bomen al een 1200 jaar te groeien. Bij deze knapen zijn er die een middellijn hebben van 10 meter, dat wil zeggen dat we minstens 12 man van behoorlijke lengte nodig hebben om hem te omspannen. Hun lengte tot de top loopt tot pl.m. 120-130 m. Als we de Dom van Utrecht er onder zetten, zien we dat torentje niet meer. Natuurlijk zijn er ook kleine boompjes die zelfs nog belangrijk zijn voor de houtindustrie.

Er zijn heel wat soorten van bomen. De getallen lopen hierover wel heel erg uiteen. daarom houd ik me aan de veilige kant als ik vertel dat er pl.m. 23.000 houtsoorten zijn, waar-

van pl.m. 11.000 geschikt voor de industrie en die houtindustrie neemt op de wereldmarkt een zéér voorname plaats in, namelijk de tweede plaats, na de melk, dan volgen steenkool, tarwe en aardappelen, en daarna pas petroleum en ijzer.

Er is niet één materiaal, dat zoveel variëteiten in zich heeft als hout. Praktisch alle kleuren komen voor, behalve blauw en groen, hoewel bruin overheerst. Momenteel zijn de lichte kleuren in de mode, want hout is aan de mode onderhevig.

Bijna iedereen die moderne meubelen koopt, moet berken, essen, esdoorn, of kersen meubelen hebben. Zij die meer van versieringen of tierlantijnen houden, geven de voorkeur aan de gebeitste eiken neo-gothische meubelen. In hout kunt U krijgen wat U wilt.

Ook verschilt het gewicht van de éne houtsoort enorm met dat van de andere. Zo heeft b.v. het Balsa hout (ochroma) een gewicht van 170 kg per m³, terwijl b.v. Pokhout (Guajacum officinale) een gewicht heeft van 1170-1390 kg per m³. Dit pokhout wordt ook nog wel Lignum vitae (d.i. boom des levens) genoemd naar aanleiding van het feit dat men in vroeger jaren van de sappen medicamenten vervaardigde. Thans wordt het veel gebruikt als lagers voor assen, daar het zeer hard is en een bijzonder hoog vetgehalte bezit. Er zijn meer houtsoorten welke geweldig hard zijn zodat ze moeilijk te bewerken zijn, daarentegen zijn er ook houtsoorten, w.o. het Balza hout, die zo zacht zijn dat U er met de top van Uw vinger een putje in drukt.

De bomen leveren ons niet alleen vruchten, doch er zijn houtsoorten die ons nog geheel andere produkten geven, zoals de rubberboom, die ons latex geeft, waaruit later onze fietsbanden en rubberlaarzen gemaakt worden, terwijl de amerikaanse grenen (Pinus Silvestris, Pinus Pinaster en anderen) ons hars en terpentijn geven. Het is natuurlijk niet zo, dat we van die bomen even een litertje terpentijn tappen, want zo ver zijn ze zelfs in Amerika nog niet.

De groei van de bomen geschiedt overal op dezelfde manier, alleen zijn klimaat en grondslag waarin en waarop de boom groeit, van zeer grote betekenis voor de kwaliteit van de boom als industriemateriaal. Hoe rustiger een boom groeit, des te fijner de jaarringen zijn en des te beter is de kwaliteit van het hout.

Hout is een levend organisme dat soms honderden jaren meegaat, doch dat zich steeds zal aanpassen aan zijn omgeving en nimmer zijn eigen karakter verliest.

Hout speelt ook in de scheepsbouw een grote rol. Tal van interessante bijzonderheden over dit materiaal worden verteld in nevenstaand artikel.

Personalia

Geboren :

- 7-1-'57 Hendrik A., zoon van J. Blokland en A. Muis.
- 24-1-'57 Teunis, zoon van L. v. Noordennen en A. Faro.
- 24-1-'57 Elsje, dochter van P. Loomeyer en M. v. Houwelingen
- 31-1-'57 Beatrix, dochter van M. Bron en M. C. S. v.d. Dungen.
- 5-2-'57 Annigje J., dochter van J. Stuijvenberg en J. van Genderen.
- 19-2-'57 Teuna L., dochter van M. v. Houwelingen en T. Boxman.
- 26-2-'57 Jacobus J., zoon van G. C. Baayens en J. M. Beguin.
- 18-3-'57 Teunis, zoon van C. Brand en G. Groeneveld.
- 24-3-'57 Pleuntje M., dochter van H. v. d. Hil en A. v. d. Dool.

Nieuws

VAN DE PERSONEELSVERENIGING

Ook de Personeelsvereniging zal in dit blad regelmatig de aandacht vragen, voor avonden in het kader van het winterprogramma, verrichtingen van de clubs en andere activiteiten. Vandaag beginnen we met een korte weergave van hetgeen ons geboden werd op de laatstgehouden bijeenkomsten.

NAAR MAROKKO

In de eerste week van maart hebben wij geluisterd naar Simon de Waard, die kwam vertellen welke reisindrukken hij had opgedaan in Marokko. Het is een geslaagde avond geworden, temeer omdat de gast voor deze avond ook kleurenlichtbeelden vertoonde en na de pauze een voortreffelijke kleurenfilm van dit noord-afrikaanse gebied, dat pas zelfstandig is geworden. Tal van belangwekkende feiten over de rassen die Marokko bevolken, de levensstandaard, het landschap, zeden en gewoonten werden op geestige en boeiende wijze verhaald. Er ontbrak weliswaar een vaste lijn in deze voordracht, maar dit maakte 's sprekers betoog extra levendig. Er viel heel wat op te steken op deze woensdagavond. Wij vonden het daarom jammer dat de zaal niet geheel was gevuld. Het waren vooral jeugdige werknemers, die zich de kans op een leerzame en prettige avond niet hebben laten ontgaan. Voorzitter W. de Gruijter heeft een openingswoord gesproken en aan het slot verteld, dat er een extra toneelavond was ingelast, te verzorgen met eigen krachten.

EEN RARE FAMILIE

En woensdagavond 20 maart j.l. kwam dan „Een rare familie” op het toneel, bestaande uit ons allen welbekende lieden, die stellig slechts voor één avond bereid waren deel uit te maken van dit wonderlijke gezelschap. De tot nieuw leven gewekte toneelgroep van de Personeelsvereniging heeft met deze klucht een zeer bevredigend debuut gemaakt. De veronderstelling van het bestuur, dat er onder het personeel van de werf beslist toneelspelers in de dop schuilen, is hiermee wel bewaarheid. Er is hartelijk gelachen en het spel stond op een behoorlijk peil. Enkele rollen werden zelfs opvallend goed vertolkt. Over het algemeen bleek nu reeds, dat de groep zich kan meten met doorsnee amateurgezelschappen. Wel moeten de spelers er voortaan rekening mee houden, dat ook de mensen achter in de zaal graag verstaan, wat er gezegd wordt. Een beetje meer stemvolume kon geen kwaad. Overigens kunnen wij tevreden zijn. Zonder iets af te doen aan de prestaties van de andere spelers willen wij met name de heer S. Vogel lof toezwaaien, voor de vlotte wijze waarop hij als invaller de rol van de heer M. van der Pol (Theodoor Nachtegaal) voor 't voetlicht bracht. Wij hopen het gezelschap spoedig terug te zien op de planken, want deze rare familie heeft zich veel vrienden gemaakt.

DE LAATSTE AVOND

En nu verwachten wij dan nog grote belangstelling voor de laatste avond van ons winterprogramma, op woensdag 24 april a.s. De toneelgroep „Magna Pete” te Rotterdam zal dan voor ons opvoeren het blijspel „Aan d' oever van een snelle vliet”, een luchtig gevalletje, dat ons echter toch wel wat te zeggen heeft en aansluit op de alledaagse werkelijkheid. Niemand late zich de kans ontgaan om mee te proeven van de fijne humor die het rotterdams gezelschap ons met volle bezetting komt brengen. Voor de data van uitreiking formulieren en toegangsbewijzen raadplege men het winterprogramma.

DE BILJARTCLUB

Op de clubavonden, welke iedere vrijdag in de „Werk De Merwede-Stichting” worden gehouden, geniet het biljart vrij veel belangstelling en is ook de tweede onderlinge competitie al vergevorderd.

De behoefte werd echter gevoeld, om de krachten nog eens op een andere manier dan tegen eigen Merwede-mensen te meten. Ook van de biljartclub der Personeelsvereniging van de P.T.T. te Gorinchem ging een dergelijk initiatief uit.

Dit leidde tot een ontmoeting welke dan op vrijdag 8 februari in de „Werk De Merwede-Stichting” plaats vond.

De wedstrijd werd als volgt:

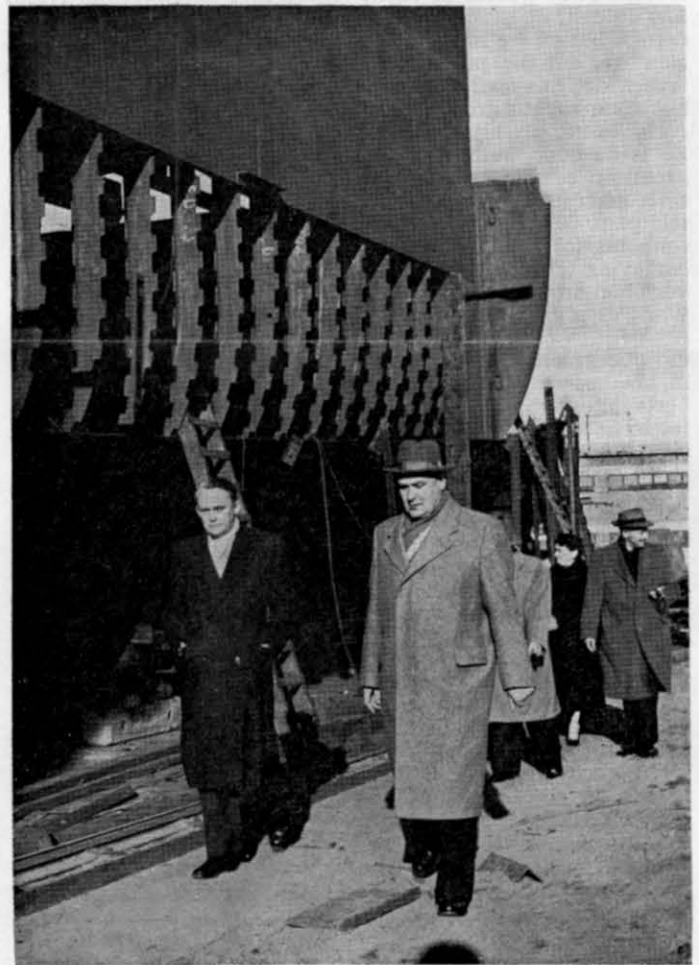
Merwede	P.T.T.	Uitslag
J. Stam	— Baks	2-0
T. de Jong	— Roza	2-0
R. de Rover	— v. d. Dool	2-0
Joh. v. d. Vlies	— Kuipers	2-0
H. Vogel	— v. Tol	0-2
P. v. Genderen	— Kelder	2-0
A. v. d. Meijden	— v. d. Berg	2-0
C. Blokland	— v. Beunker	2-0

De einduitslag was dus 14-2 in het voordeel van de Werf De Merwede-ploeg.

De revanche op deze wedstrijd werd op woensdag 13 maart in café Dielemans te Gorkum gespeeld en trad de P.T.T.-biljartploeg als gastheer op. De uitslag van deze avond was:

P.T.T.	Merwede	Uitslag
v. d. Berg	— A. v. d. Meijden	0-2
Albers	— R. de Rover	0-2
Slootjes	— P. v. Genderen	0-2
Kelder	— Joh. v.d. Vlies	2-0
v. d. Dool	— Romeyn	0-2
v. Tol	— C. Blokland	2-0
Schreuder	— J. Stam	2-0
v. Beunker	— P. v. Dam	2-0

De einduitslag van deze wedstrijd is dus 8-8.

Herinnering aan hoog bezoek

Toen de „Straat Singapore” nog in aanbouw was, kreeg ons bedrijf hoog bezoek. De Commissaris der Koningin in de provincie Zuid-Holland, mr. J. Klaasesz, kwam in november 1956 met zijn echtgenote naar Hardinenveld-Giessendam (toen nog twee gemeenten) en werd op het werfterrein rondgeleid door onze directeur, de heer C. Hoenderkamp. Op deze foto wandelt de Commissaris langs het in aanbouw zijnde vaartuig onder het fraaie lijnenspel van de spanten. Later bezochten de commissaris en zijn echtgenote de „Straat Madura”, welk schip toen reeds van stapel was gelopen en gereed werd gemaakt voor het vertrek naar Rotterdam.